

Drogy, sex a samota. To jsou děti ulice

Mladí lidé bez domova, kteří svou finanční situaci často řeší prostitucí, dostávají v Domě Šance možnost změnit svůj život.

■ VERONIKA KRATOCHVÍLOVÁ

PRAHA | Nenápadně vyhlížející výloha v přízemí činžovního domu v Moskevské ulici je bránou do světa, o kterém málokdo z kolemjdoucích cokoliv tuší. Jen cedule s nápisem „Dejte šanci dětem ulice“ napovídá, že žaluzie ukrývají vršovický ateliér, obchod s potravinami ani alternativní kavárnu.

U nás se zvonit nemusí

Postáváme před domem, hledáme zvonek a nakukujeme zvědavě skrz prosklenou výlohu dovnitř. Ale to už nám přichází otevřít jeden z klientů, který má zrovna službu. Hned za těžkými dveřmi se otevírá místnost evokující atmosféru obývacího pokoje. Na rozkládacím gauči posedávají mladí lidé a sledují televizi, zatímco u vedlejšího stolu se popíjí káva a nadšeně diskutuje. Na první pohled normální odpoledne v kruhu přátel.

Málokdo však tuší, že tito lidé budou možná dnešní noc trávit na ulici, v lepším případě na ubytovně. A málokdo také tuší, že tito lidé platí za své minimální životní náklady často tou nejvyšší valutou, vlastním tělem.

V dílnách si mohou klienti Projektu Šance vydělat alespoň nějaké peníze „pocitovým způsobem“.

FOTO | JOSEF HORA

„Na ulici jsem se dostal, když mě vyhodili z práce. Dodělal jsem učňák, přijel do Prahy, ale přičichl jsem k drogám a pak už to šlo ráz na ráz,“ vzpomíná Pavel, který se nyní v Domě Šance pokouší najít nový životní směr. Je jedním z „dětí“, které v životě neměly příliš štěstí. A právě tyto děti mnohdy bezděky míváme na ulici, v metru, cestou z práce. Potulují se městem, a zatímco na nás doma čeká teplá postel, ony hledají své útočiště noc co noc na lavičkách, ve stanech či temných zákoutích. Velké spoustě

těchto dětí sotva skončila puberta, a tak by měly prožívat jedno z nejhezčích a nejbezstarostnějších období ve svém životě. Namísto toho často propadají drogám a alkoholu a dostávají se na samý okraj společnosti. Není tedy divu, že jejich cestu k penězům často lemují krádeže či prostituce.

Děťmi ulice se často stávají mladí lidé, kteří odešli z dětských domovů, diagnostických ústavů či nefunkčních a rozpadlých rodin. A právě jim se již od roku 1995 snaží Projekt Šance

v čele s jeho zakladatelem László Sümeghem pomáhat.

Rodina je základ všeho

„Ten problém neskončil někdy v 90. letech, jak si mnozí myslí. Děti na ulici, které se živí prostitucí, je stále velmi mnoho. Jsou to mladí lidé, kteří nemají vzory v rodině. Nikdo je nenaučil, jak si mají vydělat na chleba,“ vysvětluje László, který neúnavně péči o své klienty věnuje již více než 18 let svého života.

„Ne každý má to štěstí, aby vyrůstal se svými rodiči, kteří jej milují. Tihle lidé nemají úctu k vlastnímu tělu, protože jim ji nikdo nepředal,“ dodává.

Projekt Šance se snaží mladým lidem předat nejzákladnější a zároveň nejdůležitější informace do života.

„Naši klienti nemají základní povědomí o běžných věcech. Když k nám přijdou, tak si často neumí uvařit ani jednoduchý oběd. Zapnout pračku je pak pro ně úplné perpetuum mobile,“ vysvětluje.

Hlavním cílem Projektu Šance je proto začleňování dětí ulice zpět do společnosti. Na rozdíl od většiny charitativních organizací zde lidé nedostanou pouze najíst či věcnou pomoc, ale dostanou zde poučení a možnost zapojit se do pracovního procesu. Součástí Domu Šance jsou proto také dílny, kde klienti montují propisky. „Za týden si u nás klient může vydělat až 1 000 korun. Snažíme se pro ně také zajistit lékařskou a psychiatrickou péči a další odborné poradenství,“ dodává ředitel a zakladatel Projektu Šance.